Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36531
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

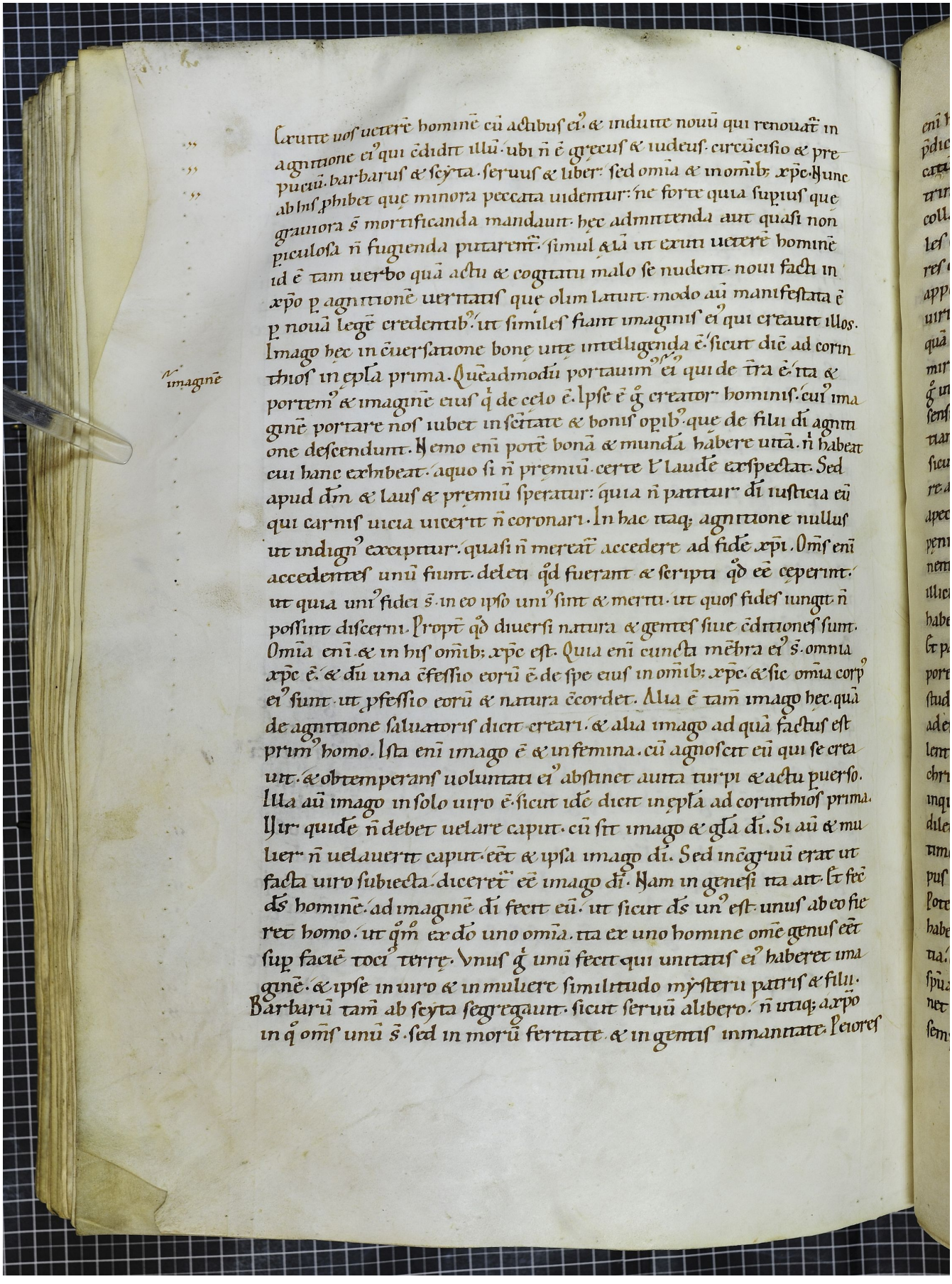

Exuite uos ueterē hominē cū actibus eiꝰ. & induite nouū qui renouat̄ in
agnitione eiꝰ qui c̄didit illū. ubi n̄ ē grecus & iudeus. circūcisio & pre
puciū. barbarus & scyta. seruus & liber. sed omīa & in omīb; xp̄c. Nunc
ab his ꝓhibet que minora peccata uidentur. ne forte quia supius que
grauiora s̄ mortificanda mandauit. hec admittenda aut quasi non
ꝑiculosa n̄ fugienda putarent̄. simul & iā ut exuti ueterē hominē
id ē tam uerbo quā actu & cogitatu malo se nudent. noui facti in
xp̄o ꝑ agnitionē ueritatis que olim latuit. modo aū manifestata ē
ꝑ nouā legē credentibꝰ. ut similes fiant imaginis eiꝰ qui creauit illos.
Imago hec in c̄uersatione bone uite intelligenda ē. sicut dic̄ ad corin
thios in epl̄a prima. Quēadmodū portauimꝰ eiꝰ qui de t̄ra ē. ita &
portemꝰ & imaginē eius q̄ de celo ē. Ipse ē ḡ creator hominis. cuiꝰ ima
ginē portare nos iubet in sc̄itate & bonis opibꝰ. que de filii dī agniti
one descendunt. Nemo enī potē bonā & mundā habere uitā. n̄ habeat
cui hanc exhibeat. a quo si n̄ premiū. certe l̄ laudē exspectat. Sed
apud dm̄ & laus & premiū speratur. quia n̄ patitur dī iusticia eū
qui carnis uicia uicerit n̄ coronari. In hac itaq; agnitione nullus
ut indignꝰ excipitur. quasi n̄ mereat̄ accedere ad fidē xp̄i. Om̄s enī
accedentes unū fiunt. deleti q̄d fuerant & scripti q̄d ēē ceperint.
ut quia uniꝰ fidei s̄. in eo ipso uniꝰ sint & meriti. ut quos fides iungit n̄
possint discerni. Propt̄ q̄d diuersi natura & gentes siue c̄ditiones sunt.
Omīa enī. & in his om̄ib; xp̄c est. Quia enī cuncta mēbra eiꝰ s̄. omnia
xp̄c ē. & dū una c̄fessio eorū ē. de spe eius in om̄ib; xp̄c. & sic omīa corpꝰ
eiꝰ sunt. ut ꝓfessio eorū & natura c̄cordet. Alia ē tam̄ imago hec. quā
de agnitione saluatoris dicit creari. & alia imago ad quā factus est
primꝰ homo. Ista enī imago ē & in femina. cū agnoscit eū qui se crea
uit. & obtemperans uoluntati eiꝰ abstinet a uita turpi & actu ꝑuerso.
Illa aū imago in solo uiro ē. sicut idē dicit in epl̄a ad corinthios prima.
Uir quidē n̄ debet uelare caput. cū sit imago & gl̄a dī. Si aū & mu
lier n̄ uelauerit caput. eēt & ipsa imago dī. Sed inc̄gruū erat ut
facta uiro subiecta. diceret̄ ēē imago dī. Nam in genesi ita ait. Et fec̄
ds̄ hominē. ad imaginē dī fecit eū. ut sicut ds̄ unꝰ est. unus ab eo fie
ret homo. ut q̄m̄ ex dō uno omīa. ita ex uno homine om̄e genus eēt
sup faciē tociꝰ terre. Vnus ḡ unū fecit qui unitatis eiꝰ haberet ima
ginē. & ipse in uiro & in muliere similitudo mysterii patris & filii.
Barbarū tam̄ ab scyta segregauit. sicut seruū a libero. n̄ utiq; a xp̄o
in q̄ om̄s unū s̄. sed in morū feritate. & in gentis inmanitate. Peiores

imaginē